

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: **JU**, bytem v zast. JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem se sídlem v Plzni, Náměstí Republiky 2, proti žalovanému: **Policejní prezídium České republiky**, se sídlem v Praze 7, Strojnická 27, o přezkoumání rozhodnutí orgánu veřejné správy, k žalobě proti rozhodnutí námětky policejního prezidenta ze dne 11. května 2012, čj. PPR-21655-14/ČJ-2011-99KP,

t a k t o :

I. Rozhodnutí námětky policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 11. května 2012, čj. PPR-21655-14/ČJ-2011-99KP, a rozhodnutí ředitele Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV Policie České republiky ve věcech služebního poměru ze dne 29.12.2011, č. 2223/2011, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen žalobci na náhradě nákladů řízení zaplatit částku 14.985,05 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Vlasáka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadl ve výroku uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rovněž uvedené správní rozhodnutí. Ve správním řízení bylo pravomocně rozhodnuto o propuštění žalobce ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru

příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“).

Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatňoval tyto konkrétní žalobní body. V této věci byl návrh na zjištění osobnostní způsobilosti žalobce podán příslušným služebním funkcionářem, přičemž domněnka o tom, že je žalobce nezpůsobilý, byla založena na nepravdivém novinovém článku ze dne 15.8.2011 uveřejněném na serveru www.novinky.cz a v deníku Právo. Na základě této domněnky bylo dne 29.8.2011 proti žalobci zahájeno řízení o kázeňském přestupku a o přestupku proti veřejnému pořádku podle ust. § 47 odst. 1 písm. c) a § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. V tomto řízení nebylo prokázáno, že by se žalobce uvedeného jednání dopustil a dne 8.11.2011 vyloučil služební funkcionář řízení o kázeňském přestupku k samostatnému řízení, které bylo zastaveno dne 6.12.201, ve zbývajícím přestupkovém řízení nebyl respektován návrh žalobce na zastavení tohoto řízení. Po propuštění žalobce ze služebního poměru byla tato věc předána přestupkové komisi, která věc dne 7.5.2012 odložila z důvodu, že spláchání skutku nebylo podezřelému z přestupku prokázáno.

Zkoumání osobnostní způsobilosti psychologem bezpečnostního sboru Mgr. Janou Hozovou se žalobce podrobil dne 18.8.2011 a následnému přezkoumání jejích závěrů vedoucím psychologem bezpečnostního sboru Mgr. Vladimírem Voskou dne 7.11.2011, tedy v době, kdy bylo zřejmé, že domněnka vedoucího služebního funkcionáře k podání žádost je lichá a nemající oporu ve zjištěních v těchto řízeních. V této souvislosti žalobce odkazuje na ust. § 2 písm. c) zákona o služebním poměru a poukazuje, že příslušná domněnka by měla mít povahu určité relevance vztahující se k jednání určité intenzity, mělo by se jednat o určité opakující se jednání (což podporuje závěr ministerstva vnitra, který si žalobce vyžádal). Poukazuje dále na své služební hodnocení ze dne 4.10.2011, podle něhož dosahuje velmi dobrých výsledků, tedy druhého nejlepšího hodnocení, a na služební posudek ze dne 16.2.2012 s tímž závěrem, i na hodnocení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství ze dne 7.9.2011. Tyto skutečnosti podle jeho názoru důvod pro jeho propuštění, tedy příslušné zkoumání jeho osobnostní způsobilosti dosti relativizují. Žalobce své posouzení psychologem považuje za účelové, o čemž podle jeho názoru svědčí i nahrávka s psychologkou, kterou si pořídil.

Žalobce dále namítá, že byl zkrácen na svém právu na spravedlivý proces, když podkladem pro rozhodnutí je závěr vedoucího psychologa, který neobsahuje jednoznačné vyjádření, zda je nezpůsobilost trvalá či dočasná, přičemž poukázal na skutečnost, že zkoumání osobnostní způsobilosti bylo provedeno dne 18.8.2011 na pracovišti policie a podle názoru žalobce bylo neobjektivní a odporovalo požadavkům kladeným na nestranné posouzení osobností způsobilosti a nemůže k němu tak být přihlíženo. Psycholožka nepostupovala v souladu s etikou a byla ovlivněna článkem zveřejněným dne 15.8.2011 na serveru novinky.cz, který žalobci předestřela před ústní částí pohovoru, přičemž její neobjektivita byla zřejmá i z celého průběhu zkoumání. Žalobce dále uvedl, že tato psycholožka svou diplomovou práci obhájovala v lednu 2010, tedy její profesní kariéra nemohla být v době zkoumání jeho osobnostního profilu nebyla delší než 1,5 roku. Pokud jsou stanoveny určité metody, které mají být v rámci zkoumání použity, je nezbytné tyto metody dodržet, žalobce měl pochybnosti o osobě psycholožky. Závěr jak tohoto vyjádření, tak i vyjádření vedoucího psychologa, pak trpí další vadou, neboť neobsahuje žádné zjištění. Žalobce poukazuje na to, že tuto vadu vytýkal již v odvolacím řízení, přičemž spis byl

v tomto odvolacím řízení doplněn o vyjádření Mgr. Vosky ze dne 9.3.2012, který uvedl, že byla zjištěna nezpůsobilost trvalá, a to bez dalšího odůvodnění. Žalobci není vůbec známo, které z osobnostních charakteristik nesplňuje, v rozhovoru s psychologkou mu bylo sděleno, že v písemné části vyhověla a její závěr se zakládá na ústní části, kde měla obavu z recidivy jednání; až na nátlak žalobce mu bylo Mgr. Voskou sděleno, že nesplňuje požadavek psychosociální zralosti a tzv. hodnoty, motivace, postoje, což je závěr odlišný od závěru psychologky Mgr. Hozové.

Žalobce dále poukazuje na odpověď Mgr. Vosky ze dne 15.12.2011, a upozorňuje na skutečnost, že závěr psychologa je pro dané správní rozhodnutí závazný, což je v něm i konstatováno, když služební funkcionář nemůže změnit příslušný závěr tohoto psychologa, který však podle jeho názoru může zadat vypracování znaleckého posudku, čemuž nasvědčuje ust. § 174 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru. Žalobce dále poukázal na závěr učiněný kolegiem psychologů, kterému se žalobce podrobil dne 15.12.2011, který byl k jeho osobnosti kladný a který by rovněž mohl být použit jako podklad pro napadené správní rozhodnutí, což rovněž považuje za vadu příslušného správního aktu i řízení, které jeho vydání předcházelo. Poukazuje v této souvislosti na obecné zásady řízení i rozhodnutí v zákoně o služebním poměru, přičemž považuje jak napadené, tak i prvostupňové správní rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

V další části žalobních bodů žalobce namítá, že nebyly provedeny důkazy, které ve správním řízení navrhoval, aniž by správní rozhodnutí uspokojivě vysvětlilo, proč se tak nestalo (např. výslech psychologky, doplnění spisového materiálu o dokumentaci psychologického zkoumání ze dne 18.8.2011, 16.11.2005 a dalších), včetně případného přezkoumání znalcem či znaleckým ústavem. Napadá rovněž závěr, že při zjištění nezpůsobilosti je nepřípustné provedení jiných důkazů, než psychologického závěru příslušného psychologa, neboť takový závěr je v rozporu se zásadou materiální pravdy podle ust. § 180 odst. 1 služebního zákona.

V poslední části žalobních bodů pak žalobce napadá, že mu byla zneprístupněna psychologická dokumentace, která slouží jako podklad pro vyjádření psychologa, což je postup v rozporu s ust. § 4 vyhlášky č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o osobnostní způsobilosti“). Poukazuje na to, že tato dokumentace je obdobná lékařskému posudku a dokumentaci, která je podkladem takového posudku, přičemž na její zpřístupnění má žalobce právo podle tehdy účinného zákona o zdraví lidu.

Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout a věcně uváděl důvody, které jsou uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž setrval na svých názorech a pro podporu svého právního názoru poukázal na rozhodovací činnost správních soudů.

Při ústním jednání účastníci na svých procesních návrzích setrvali, přičemž na tomto ústním jednání provedl soud důkaz čtením těch listin, které nejsou součástí správního spisu a jichž se žalobce dovolával.

Z obsahu předloženého správního spisu a při ústním jednání doplněného dokazování jsou patrné tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby podstatné skutečnosti.

Žádostí ze dne 11.8.2011 čj. OKFK-2462/ČJ-2011-009FKR, ředitel útvaru požádal podle ust. § 3 vyhlášky o osobnostní způsobilosti o zjištění osobnostní způsobilosti žalobce. Důvodem je domněnka, že žalobce je dočasně nebo trvale osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru.

Psycholožka Mgr. Jana Hozová vydala dne 31.8.2011, čj. PPR-15336-1/ČJ-2011-99RL-PES, závěr na základě „zákona“ č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti žalobce, že žalobce není osobnostně způsobilý ve smyslu § 2 písm. c) vyhlášky o osobnostní způsobilosti.

Vedoucí psycholog Policie ČR plk. Mgr. Vladimír Voska vydal dne 7.11.2011, čj. PPR-18063-1/ČJ-2011-99RL, závěr vedoucího psychologa, že žalobce není osobnostně způsobilý ve smyslu ust. § 2 písm. c) vyhlášky o osobnostní způsobilosti.

Rozhodnutím ze dne 29.12.2011, č. 2223/2011, byl žalobce podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru propuštěn ze služebního poměru, neboť podle posudku psychologa bezpečnostního sboru pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby (prvostupňové správní rozhodnutí). V odůvodnění je mj. uvedena stručná rekapitulace správního řízení, jeho podklady a návrhy a vyjádření žalobce, který s propuštěním nesouhlasil. Jeho námitky služební funkcionář nepovažoval za důvodné. Pokud není v návrhu na propuštění ze služebního poměru uvedeno číslo jednací a označení orgánu, který jej vydal, jedná se o administrativní nedostatek, který nemá podstatný vliv na samotné posouzení věci, a nevzbuzuje pochybnosti o tom, co je účelem návrhu. K námitce žalobce, že zkoumání psychologem bylo neobjektivní a psycholožka byla ovlivněna nepravdivým článkem v novinách, a že tím je ovlivněno i přezkoumání vedoucím psychologem policie, je v odůvodnění uvedeno, že je třeba odkázat na ust. § 79 odst. 2 zákona o služebním poměru, přičemž proti závěru psychologa je možné podat návrh na přezkum vedoucím psychologem, přičemž podrobnosti upravuje vyhláška o osobnostní způsobilosti. V odůvodnění je dále uvedeno, že zákon a vyhláška vydaná na základě zákoného zmocnění má kontingentní povahu a je ovládána zásadou „Co není povoleno, je zakázáno“. Dále jsou v odůvodnění citovány ustanovení vyhlášky o osobnostní způsobilosti se závěrem, že příslušný psycholog poskytne příslušné osobě stejnopis svého závěru. Dále jsou citovány ustanovení z vyhlášky s tím, že i po přezkumném řízení vedoucí psycholog poskytne svůj závěr. V odůvodnění je pak dále uvedeno, že jiný, než zákonem a vyhláškou neupravený postup dalšího zjišťování osobnostní způsobilosti, není vzhledem ke kogentní povaze zákona přípustný, v daném případě je pro služebního funkcionáře podstatný pouze závěr psychologa a vedoucího psychologa, na základě takového podkladu je služební funkcionář povinen postupovat podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru a příslušníka propustit ze služebního poměru. Zjišťování osobnostní způsobilosti není vázáno na případné kázeňské řízení. Dále je v odůvodnění uvedeno, že vedoucí psycholog odůvodnil žalobci ústně svůj závěr, pokud se domáhal žalobce písemného zdůvodnění, pak to nemá oporu v zákoně a vyhlášce, protože závěr není rozhodnutím ve věcech služebního poměru. Pokud žalobce předkládal vyjádření k psychologickému zkoumání, které absolvoval dne 15.12.2011 na pracovišti ministerstva vnitra, kde je konstatováno, že splňuje kritéria pro výkon služby, pak k tomuto vyjádření nemůže služební funkcionář přihlídnout, protože pro něj není závazné. V odůvodnění je pak dále uvedeno, že psycholožka bezpečnostního sboru byla dostatečně způsobilá, neboť její závěr potvrdil vedoucí psycholog policie, závěr psychologa i vedoucího psychologa obsahuje náležitosti podle vyhlášky, proto nebude proveden výslech psycholožky, neboť pro toto řízení je podstatný pouze závěr jejího zkoumání. Do spisového materiálu nebude založena ani požadovaná psychologická dokumentace, jelikož relevantním podkladem pro služebního funkcionáře je pouze závěr, který byl učiněn v rámci zjišťování osobnostní způsobilosti.

Navrhované další přezkoumání soudním znalcem popř. znaleckým ústavem nemá oporu v zákoně ani ve vyhlášce a pro služebního funkcionáře nemá vzhledem ke kogentní povaze zákonné úpravy služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů žádnou relevanci.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl služební funkcionář napadeným správním rozhodnutím tak, že jej zamítl a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění je mj. rekapitulován dosavadní průběh správního řízení, uvedena citace zákonných ustanovení a přezkoumání procesního postupu. K odvolacím námitkám žalobce je uvedeno, že k posouzení psychologem postačuje domněnka, že příslušník je dočasně nebo trvale osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru, pokud služební funkcionář situaci vyhodnotil tak, že shledal důvod k této domněnce, nezakládá ještě účelovost propuštění žalobce. K námitce, že závěr psychologů neobsahuje vyjádření, zda se jedná o nezpůsobilost dočasnou či trvalou je uvedeno, že žalovaný vyzval oba psychology k vyjádření, ti uvedli, že se jedná o nezpůsobilost trvalou, dočasnost by byla v závěru uvedena. Ohledně pochybnosti o profesní způsobilosti psychologky Mgr. Hozové je uvedeno, že její závěry byly přezkoumány vedoucím psychologem policie, k požadavku na nový přezkum, který žalobce opírá o závěr učiněný psychology ministerstva vnitra, nemohl služební funkcionář ani žalovaný přihlídnout, protože jsou vázáni zněním ust. § 79 odst. 2 zákona o služebním poměru. K námitce ohledně možného ovlivnění psychologky nepravdivým článkem na serveru novinky.cz si žalovaný vyžádal vyjádření této psychologky, která to popřela, o článku hovořila s žalobcem na jeho popud. Dále je v odůvodnění uvedeno, že služební funkcionář postupoval v souladu se zákonem a vyhláškou, který neupravuje další zjišťování osobnostní způsobilosti vzhledem ke kogentní povaze zákona přípustný, v daném případě byl závazný pouze závěr psychologa. Posudkem podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru je fyzická forma výstupu z procesu posuzování osobnostní způsobilosti, a jako takový je vypracován pouze závěr. Ohledně námitky žalobce, že mu nebyla zpřístupněna psychologická dokumentace, žalovaný v odůvodnění uvedl, že otázku postupů a odborných závěrů psychologů mu nepřísluší hodnotit, případné doplnění spisového materiálu o důvod pozbytí osobnostní způsobilosti by nemělo vliv na rozhodnutí služebního funkcionáře.

Soud dále při jednání provedl doplnění dokazování o listiny, které navrhoval žalobce v žalobě, a z nichž je mj. patrné, že přípisem státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 7.9.2011 byla kladně hodnocena jeho práce na určité trestní věci, že se domáhal zpřístupnění psychologické dokumentace, stejně jako se jí domáhala ombudsmanka Policie České republiky, ta však nebyla poskytnuta (o čemž svědčí vzájemná písemná komunikace), že služebním hodnocením ze dne 4.10.2011 byl hodnocen známkou 2 (dosáhnutí velmi dobrých výsledků).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

Podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru, ve znění účinném v rozhodné době: „(1) Příslušník musí být propuštěn, jestliže...

j) podle posudku psychologa bezpečnostního sboru pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby, ...“.

Podle ust. § 180 zákona o služebním poměru: „(1) Služební funkcionář je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí.

(2) Důkazem je vše, co může přispět k zjištění skutkového stavu věci, zejména výpovědi a vyjádření účastníka, svědků a jiných osob, doklady a jiné písemnosti nebo záznamy, odborná vyjádření, znalecké posudky, potvrzení, listiny, protokoly o ohledání a pořízená dokumentace skutkového děje.

(3) Skutečnosti tvrzené o tom, že účastník byl přímo nebo nepřímo diskriminován na základě svého pohlaví, národnosti nebo rasy, má služební funkcionář za prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak.

(4) Služební funkcionář hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.

(5) Vyskytne-li se v řízení otázka, o které již bylo pravomocně rozhodnuto příslušným orgánem, je služební funkcionář rozhodnutím vázán. Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, která nepřísluší služebnímu funkcionáři rozhodnout a která dosud nebyla pravomocně vyřešena, služební funkcionář může dát příslušnému orgánu podnět k zahájení řízení o dané otázce nebo si o ní může učinit úsudek. Služební funkcionář si nemůže učinit úsudek o osobním stavu příslušníka a o tom, zda byl spáchán trestný čin a kdo za něj odpovídá. Probíhá-li před příslušným orgánem řízení o předběžné otázce, vyčká služební funkcionář jeho výsledku.“.

Podle ust. § 2 vyhlášky o osobnostní způsobilosti: „Důvodem zjišťování osobnostní způsobilosti je

- a) přijetí do služebního poměru,
- b) ustanovení příslušníka na služební místo v rámci bezpečnostního sboru, pro které je toto zjišťování stanoveno jako jiný zvláštní požadavek,
- c) domněnka, že příslušník je dočasně nebo trvale osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru,
- d) domněnka, že příslušník je dočasně nebo trvale osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby na služebním místě v rámci bezpečnostního sboru, pro které je stanoven jiný zvláštní požadavek osobnostní způsobilosti, nebo
- e) stanovení příslušníka jiného bezpečnostního sboru na volné služební místo.“.

Podle ust. § 4 vyhlášky o osobnostní způsobilosti, ve znění účinném v rozhodné době: „(1) Psycholog sdělí posuzované osobě termín zjišťování osobnostní způsobilosti prostřednictvím služebního funkcionáře.

(2) Pokud se posuzovaná osoba ze závažných důvodů nemůže zúčastnit posouzení osobnostní způsobilosti, stanoví se jí náhradní termín pro jeho absolvování.

(3) Psychologické pracoviště bezpečnostního sboru, které dříve zjišťovalo osobnostní způsobilost posuzované osoby, poskytne s písemným souhlasem této osoby její dokumentaci jinému psychologovi bezpečnostního sboru, jestliže o ni požádá.

(4) Psycholog používá při zjišťování osobnostní způsobilosti metodu pozorování, rozhovoru, anamnestického vyšetření, analýzy objektivních údajů a psychologické testové metody.

(5) Pokud v rámci zjišťování osobnostní způsobilosti z důvodu podle § 2 písm. d) se vyskytne pochybnost, že posuzovaná osoba je dočasně nebo trvale nezpůsobilá k výkonu služby v bezpečnostním sboru, informuje psycholog o této skutečnosti služebního funkcionáře.

(6) Psycholog komplexně vyhodnotí výsledky zjišťování osobnostní způsobilosti a zpracuje v listinné podobě 3 stejnopisy závěru.

(7) Psycholog poskytne jeden stejnopis závěru posuzované osobě, jeden stejnopis závěru poskytne služebnímu funkcionáři a jeden stejnopis závěru ponechá v písemné dokumentaci psychologického pracoviště k posuzované osobě. “.

Podle ust. § 5 vyhlášky o osobnostní způsobilosti, ve znění účinném v rozhodné době: „Závěr psychologa musí vždy obsahovat alespoň tyto náležitosti:

*a) jméno (jména), příjmení, akademický titul a datum narození posuzované osoby,
b) sdělení, zda posuzovaná osoba je nebo není osobnostně způsobilá pro výkon služby v bezpečnostním sboru nebo na služebním místě v rámci bezpečnostního sboru, pro které je stanoven jiný zvláštní požadavek osobnostní způsobilosti,*

c) název psychologického pracoviště a otisk jeho razítka nebo na služebním místě v rámci bezpečnostního sboru, pro které je stanoven jiný zvláštní požadavek osobnostní způsobilosti,

d) titul, jméno (jména) a příjmení psychologa, který osobnostní způsobilost zjišťoval, a jeho vlastnoruční podpis,

e) datum vyhotovení,

f) poučení o možnosti podat návrh na přezkoumání závěru vedoucímu psychologického pracoviště bezpečnostního sboru (dále jen „vedoucí psycholog“). “.

V posuzované věci soud dospěl k závěru, že jak napadené, tak i prvostupňové správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), a to z důvodu neexistence důvodů pro namítané nedostatky vyhotoveného posudku psychologa a vedoucího psychologa. Tutéž právní otázku již řešil zdejší soud v rozsudku ze dne 4.11.2015, čj. 3 Ad 3/2013-40, když kasační stížnost žalovaného proti tomuto rozsudku byla zamítnuta jako nedůvodná rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21.1.2016, čj. 9 As 296/2015-31. S právními názory uvedenými v těchto rozsudcích se zdejší soud ztotožňuje a podle nich rozhodl.

V této věci je skutkový základ pro právní posouzení naprosto totožný – i zde se jedná o závěr psychologa a vedoucího psychologa, který nebyl nijak odůvodněn, proto jej nelze jakkoliv přezkoumat. Soud pouze podotýká, že rovněž nesouhlasí s odůvodněním napadeného správního aktu, pokud uvádí, že zákon o služebním poměru ve znění účinném v rozhodné době nestanovil jiný postup, proto není možné další zjišťování skutkového stavu. Takový právní názor je nesprávný a nedůvodně směšuje několik rozdílných právních institutů – procesní provádění dokazování, podklady pro rozhodnutí, náležitosti odůvodnění rozhodnutí a jeho přezkum v rámci odvolacího správního řízení. Skutečnost, že v daném případě vyhláška o osobnostní způsobilosti stanovila určitý procesní postup při vydání posudku psychologa, ještě neznamená a nemůže znamenat, že jiné dokazování či jiný podklad pro rozhodnutí nemůže být zjištěn a proveden. Nic takového ze zákona o služebním poměru neplyne – i rozhodnutí o propuštění příslušníka podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) je správním rozhodnutím, které musí odpovídat příslušným ustanovením jak zákona o služebním poměru, tak i správního řádu. Pokud v řízení vznikne pochybnost o závěru psychologa či vedoucího psychologa, je pochopitelně možné postupovat při zjišťování skutkového stavu běžným způsobem jako v jiných obdobných případech – např. nařízením znaleckého posudku, který příslušný závěr psychologa přezkoumá. Pro takový postup ale musí být zřejmé, jak příslušný psycholog postupoval a co vlastně hodnotil, jinak není co přezkoumávat.

Soud musí v této souvislosti upozornit, že závěr psychologa není a nemůže být tak nezpochybnitelným podkladem, aby nemohl být v příslušném řízení (zde v řízení o propuštění

ze služebního poměru) kriticky přezkoumán. Rozhodně se podle názoru soudu nejedná o rozhodnutí, o němž se zmiňuje ust. § 180 odst. 5 zákona o služebním poměru, neboť tento posudek není a nemůže být žádným rozhodnutím, jedná se pouze o jeden z podkladů pro vydání příslušného rozhodnutí, kterým je až rozhodnutí služebního funkcionáře.

Ačkoliv soudu nepřísluší komentovat veškeré úkony správního orgánu, které přímo s rozhodovacím důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí nesouvisí, přesto dává služebním funkcionářům na zvážení, zda postup, kdy odmítají vydat psychologickou dokumentaci přímo osobě, které se tato dokumentace týká a která byla posuzována (nebo jejímu zmocněnci), je zdůvodnitelný zákonnou úpravou, a není v rozporu s právním názorem soudu shora uvedeným; ve výsledku se podle názoru soudu jedná o značně kontraproduktivní přístup. Pokud příslušný posudek je důvodem pro rozhodnutí o propuštění příslušníka ze služebního poměru, pak podle názoru soudu musí být tomuto příslušníku přístupný, pokud o něj požádá. Argumentace, která byla ve správním řízení provedena žalovaným, tedy jakási „kogentnost“ vyhlášky o osobnostní způsobilosti, je v tomto případě zjevně nesprávná, neboť takový postup je v přímém rozporu s příslušnými právy účastníka správního řízení (např. nahlížet do spisu, právo na konkrétně zdůvodněné správní rozhodnutí, právo zpochybňovat provedené dokazování apod.).

Vzhledem ke skutečnosti, že důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí se vztahují i na rozhodnutí prvostupňové, soud zrušil i je (ust. § 78 odst. 3 s.ř.s.).

Soud pro úplnost pak uvádí, že se již nezabýval dalšími žalobními body, které žalobce vznášel, neboť by to bylo neúčelné, když žalobě vyhověl z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že úspěšný byl ve věci žalobce, soud mu přiznal náklady řízení a to za zaplacený soudní poplatek (3.000,- Kč), a odměnu za zastupování advokátem – 3 úkony a 3 režijní paušály (převzetí věci, sepsání žaloby, účast u ústního jednání) – 2 úkony po 2.100,- Kč (podle ust. § 9 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31.12.2012) a jeden úkon po 3.100,- Kč (§ 9 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1.1.2013), dále 3 režijní paušály po 300,- Kč, náhradu za promeškaný čas ve výši 6 půlhodin po 100,- Kč, a dále jízdné vozidlem Škoda Octavia Combi s průměrnou spotřebou 5,9 litrů při vzdálenosti 95 km jedna cesta, tedy 190 km dvě cesty (Plzeň – Praha - Plzeň), cena podle paliva podle vyhlášky, celkem 1.105,- Kč, a dále daň z přidané hodnoty ve výši 21% z odměny a náhrad. Konkrétní výpočet nákladů řízení činí –

Odměna -	2100 Kč	x 2 + 21% DPH
Odměna -	3100 Kč	x 1 + 21% DPH
Režijní paušál -	300 Kč	x 3 + 21% DPH
Náhrada za promeškaný čas	100 Kč	x 6 + 21% DPH
Cestovné -	1105 Kč	x 1 + 21% DPH
Soudní poplatek -	3000 Kč	x 1

Celkové náklady řízení bez vyčíslení DPH : 12905 Kč

DPH 21% : 2080,05 Kč

Celkové náklady řízení s vyčíslením DPH : 14985,05 Kč

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. dubna 2016

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová